

Titel: Kapitel II.

Citation: "Kapitel II.", i *1880/1881: Lovforslag*. Onlineudgave fra Lovforarbejder:
<https://tekster.kb.dk/catalog/jura-texts-r08-shoot-chptrd1e28005/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: 1880/1881: Lovforslag

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

Kapitel II.

Om Paaante af Domme, affagte af Underretten.

§ 397.

Domme, affagte af Underretten, kunne ordentligvis paaantes til den Landstret, i hvis Kreds Underretten ligger.

§ Sager, hvis Forfølgning paahviler Politiet, kan Dommen kun paaantes i Anklagens Interesse, naar anden Straf end Bøder, simpelt Fængsel, Lovangsarbejde eller Ris kan idømmes for Handlingen, og i den Sigtede Interesse kun, naar højere Straf end Bøder af 40 Kr., simpelt Fængsel i 8 Dage, Lovangsarbejde i 30 Dage, eller med Hensyn til Børn under 15 Aar Ris eller Fængsel i 8 Dage er idømt. Dog kan Landstrettens Formand paa Andragende, som maa fremsættes inden 3 Dage efter Dommens Afslutning, tilstede Paaante, naar Sagen skjønes at have en almindelig Interesse eller videregaaende betydelige følger for den Sigtede (§ 108). Indgives saadant Andragende af en Domsædt, kan Retsens Formand bestemme, at Guldbyrdselsen skal udsættes; tilstedes Paaante, udsættes eller standses Guldbyrdselsen.

Under tilsvarende Betingelser kunne de i §§ 368—370 ommeldte Afgjørelser paaantes i Anklagens Interesse og den i § 370 omhandlede Afgjørelse af den Sigtede.

§ 398.

De i §§ 372—385 indeholdte Regler finde ogsaa Anvendelse ved Paaante af Underrettens Domme med de Bemyndigelser, som følge af, at Landstretten træder i Stedet for Hofretten, Underretten for Landstretten og Statsanklageren for Overstatsanklageren, eller iøvrigt af Forholdets Natur, samt med følgende nærmere Bestemmelser:

1) Paaante i Anklagens Interesse i Sager, som paatales af Politimesteren, finder kun Sted paa dennes Begjæring.

2) De Skridt, som i Anledning af Paaante blive at foretage ved Underretten i Anklagens Interesse, kunne uden særlig Bemyndigelse foretages af den, der har udført Anklagen for Underretten.

3) De Anmeldelser og Erklæringer, som i Tilfælde af Paaante skulle eller kunne afgives af den Sigtede for Underretten, kunne altid afgives mundtlig til Retsbogen, hvorved Dommeren skal være ham behjælpelig.

4) Paaante af Underrettsdommens Realitet er ikke indskrænket til Lovens Anvendelse, men udstrækker sig ogsaa til Bevisspørgsmaalet, medmindre det Modsatte udtrykkelig erklæres af begge Parter.

5) Ved Paaante, der rettes mod Dommens Realitet i Almindelighed, finder ingen videre Begrundelse af Paaanten Sted, ei heller de i §§ 381 og 382 ommeldte skriftlige Udviiklinger og Røberklæringer.

6) Underretten nægter Paaanten Fremme, ogsaa, naar Sagen efter § 397 ikke er Gjenstand for Paaante.

§ 399.

Paaantes paa Grund af Krænkelser af Rettergangsregler eller, hvad Realiteten angaar, alene paa Grund af Lovens urigtige Anvendelse, blive Reglerne i §§ 386—396 at anvende med de af Forholdets Natur flydende Bemyndigelser.

Modet den Sigtede, som har paaanlet, og for hvem ingen Forpart er bestiftet, hvortil selv eller ved en Forpart ved Paaantens Forhandling, betragtes hans Paaante som foretagne Lovforslag m. m.

strafalden; udebliver han som Modpart, fremmes Sagen paa foreskrevet Maade, saaledes at han gaar glip af den Medvirkning ved Forhandlingen, hvortil han ellers har Afgang, og en mulig Modpaanke fra hans Side bortfalder. Dog indskrænkes ikke herved Reglen i § 391 om Ankegrunde, som Retten i Embeds Medfør skal tage i Betragtning.

§ 400.

Naar udenfor det i § 399 nævnte Tilfælde Underrettsdommen ved Paaanken søges forandret i Realiteten, bliver Sagen behandlet for og paakjendt af Landretten efter de Regler, som gjælde i Sager, der behandles ved denne i første Instans, forsaavidt de ikke med Nødvendighed ere ubelukkede ved Forholdets Natur, og med Tagttagelse af de i §§ 401—405 givne nærmere Bestemmelser. Ved Dommen kan et for den Sigtede gunstigere Resultat fastsættes, selv om kun Anklageren har paaanlet; derimod kan der ikke idømmes en strengere Straf end den ved Underrettsdommen bestemte, naar kun den Sigtede har paaanlet.

§ 401.

Naar Rettens Formand har modtaget Sagens Aktstykker, fastsætter han en Frist, inden hvilken Anklageren, hvem Afgang til Sagens Aktstykker i Løbet af Fristen naar aaben, har at tilstille Formanden Anklageskrift samt en Fortegnelse over de Beviser, som han agter at fremføre; unblader Anklageren dette, uden at Fortærelse af Fristen er givet, og kan Opvisning mod Frisfsømmelsen ei opnaas, anses hans Paaanke, eller, hvis Dommen er paaanlet af den Sigtede, Anklagen, saavidt Paaanken rækker, for strafalden, i hvilket sidste Fald Retten affiger Dom i Overensstemmelse hermed. Begjæring om Afvisning af den Sigtedes Paaanke bør fremsættes inden den samme Frist.

§ 402.

Gjenpart af Anklageskriftet og Anklagerens Bevisfortegnelse tilstilles den Sigtede; bliver Forsvarer bekliftet, erholder denne ligeledes saadanne Gjenparten samt de i § 386 1ste Stykke ommeldte Dokumenter. Lillige fastsættes en Frist, inden hvilken der er Afgang til:

- 1) at begjære Anklagerens Paaanke afvist,
- 2) at andrage paa, at Anklagen nægtes Fremme, fordi Anklageskriftet ikke tilfredsstiller Lovens Fordringer,
- 3) at andrage paa Nægtelse af Anklagens Fremme af de i § 251 Nr. 4, 5 og 6 nævnte Grunde, naar Anklageren har paaanlet en strifindende Dom,
- 4) at andrage paa Forundersøgelse, forsaavidt derom efter Sagens Befaffenhed kan blive Tale, og
- 5) at indlevere Bevisfortegnelse.

§ 403.

Spørgsmaal om Afvisning af Paaanken afgjøres af Retten efter Reglerne i § 257; den kan ikke finde Sted, efterat Sagen er henvisst til Hovedforhandling. Nægtes Anklagen Fremme, fordi Anklageskriftet ikke tilfredsstiller Lovens Fordringer, har det samme Virkning som Undblivelse af at fremkomme med Anklageskrift.

§ 404.

Under Hovedforhandlingen skal en selvstændig ny Bevisforelse finde Sted. Dog bliver herved at iagttage, at Reglerne i § 298 Nr. 3 og 4 ogsaa omfatte Tilførsler til Rettsbogen under Sagens Behandling ved Underretten.

Udenfor de Tilfælde, i hvilke i Henhold til § 298 Nr. 4 de ved Underretten afgivne, Retsbogen tilførte Forklaringer af Vidner, Syns- eller Ejendomsmand, kunne oplæses under Bevisførelsen, kan Retten ogsaa ellers, naar den ifølge Sagens Beskaffenhed og øvrige Omstændigheder finder Høie dertil, beslutte, at saadanne Udfagn skulle gjælde, uden at de paa-gjældende Personer paaany føres for Landsretten.

§ 405.

Har den Sigtede paaanket, men enten før Hovedforhandlingen har unddraget sig Forsøgning eller udebliver under Hovedforhandlingen uden oplyst lovligt Hørfald, betragtes hans Anke som frafalden, dog med Forbehold af Bestemmelsen i § 391.

Har Anklageren paaanket, og den Sigtede paa den foran angivne Maade undtager sig Forsøgning eller udebliver, bliver Sagen at udsætte, medmindre i Henhold til § 200, ifr. § 366, Hovedforhandling og Paafendelse kan finde Sted i den Sigtedes Fraverelse eller Anklageren frafalder Anken eller indskrænker den til Paaanke af den i § 399 ommeldte Art.

§ 406.

Landsrettens Dom i en fra Underretten paaanket Sag kan i Reglen ikke yderligere paaankes. Dog kan Høiestret (§ 108) undtagelsesvis tillade, at Sagen indbringes for samme, naar den skønnes at have almindelig Interesse eller videregaaende betydelige Følger for Bedkommende. Andragende herom maa fremsættes inden 3 Dage fra Dommens Afgivelse, ifr. § 397 2det Stykke i Elutin.

Tilstedes Paaanke til Høiestret, finde Reglerne i §§ 398 og 399 tilsvarende Anvendelse.

Kapitel III.

Om Besværing til høiere Ret.

§ 407.

Besværing til høiere Ret benyttes som Retsmiddel:

- 1) mod Undersøggelsesdommerens Kjendelser og Beslutninger,
- 2) mod den dømmende Rets Kjendelser og Beslutninger, som ikke paaankes i Forbindelse med Dommen.

I.

Om Besværing mod Undersøggelsesdommerens Kjendelser og Beslutninger.

§ 408.

Derettiget til Besværing er Enhver, som ved Undersøggelsesdommerens Handlinger eller Unbladelser antager sig trængt i sine Rettigheder eller hindret i Opfyldelsen af sine Pligter.

§ 409.

Besværingstiden er ordentligvis 4 Uger.

Imod Kjendelser, ved hvilke det paalægges Vidner, Synsmand eller andre Personer mod deres Indsigelse at afgive Vidnesbyrd, foretage Syn eller Ejsøn, fremkomme